

Overweging 1^e kerstdag 2011 - en Lukas vertelt het verhaal verder

Lukas vertelt ons vanavond dat Het kindje ís geboren! Een kindje in een voederbak, geen plaats in de herberg voor de barende moeder Maria en haar man Jozef.

Geen plaats, geen aandacht, te druk met van alles. Geen oog en oor voor het wonder van nieuw leven. Maar wie er wél oor en oog voor hebben zijn de herders. Ze zijn bij de kudden schapen in het veld. Ze waken. Ze zien en horen. Ze hebben geen andere dingen te doen, ze zijn volop bezig met het hier en nu.

Het zijn kleine, niet echt in aanzien zijnde mensen, die leven aan de rand van de samenleving. Ze ruiken naar schapen en grond. Ze zijn één met hun kudden. En precies dáár in dat veld komt er een boodschap uit de hemel: groot licht in de lucht. Schrik en paniek. Wat nu?

Maar dan de stem van een engel: niet bang zijn, niet schrikken! Er is een goede boodschap voor jullie en voor het hele volk. Er is een redder geboren: een kindje in een voederbak, in Bethlehem, de stad waar ook koning David werd geboren. Jullie zullen het zien. En inderdaad die eenvoudige schaapherders hebben het gezien!

Zij maken geen bedenkingen: zou het wel waar zijn? Wie kan dat nou geloven? Wat moeten we met zo'n boodschap? Nee, ze gaan op weg naar Bethlehem en ZIEN. Ze zien die hele kleine mens van God die zal uitgroeien tot een redder van de wereld, een drager van recht en gerechtigheid.

Wij zijn vanavond gekomen om dat goede nieuws te horen. We willen zo graag geloven dat het ooit goed zal komen. Kunnen we werkelijk zien wat ís, hebben we oog en oor voor de tekenen van de tijd, voor sporen van liefde, vrede en hoop? Durven we net als de herders op weg te gaan om te gaan kijken naar wat nog klein en onbeduidend is als een kindje? Of zoeken we het in het grote, het aanzienlijke, het zekere, het machtige?

Spelen we liever op safe dan dat we ons boeltje in de steek laten om op zoek te gaan naar de wonderen van onze tijd? Ook nu zijn er immers vele boodschappers om ons heen die getuigen van goedheid en hoop voor de wereld? Als we maar naar de goede plekken gaan.

Ze zĳn er, ook in onze wereld, ook in Venlo, ook in onze straat, ook in onze wijk. En waar ze niet zijn kunnen wij ze misschien maken met Gods hulp. Misschien kunnen we troost brengen in verdriet, vrede in onbegrip en conflicten, rust in angst en onrust. Misschien.... Laten we gaan, bemoedigd en aangevuurd door engelen en herders, laten we de hoop in ons hart bewaren: Het ís mogelijk! God raakt de wereld, vannacht, ook hier bij ons.

Uit uw hemel zonder grenzen komt hij tastend aan het licht, als een kind, even weerloos als wij mensen, een nieuw begin van leven.

Deze boodschap, en daarvan getuigen velen, afgelopen week nog in Volzin, een weekblad voor bezinning, is voor eenieder. Niet exclusief voor katholieken, of christenen. De boodschap van dat kind in die stal is voor vrouwen en mannen, christenen en atheïsten,

moslims, hindoes en boeddhisten, grote en kleine mensen.....

Laten wij als de herders op weg gaan en vertellen wat we gezien en gehoord hebben en daarna handelen.

Aan u allen een Zalig Kerstfeest namens het pastorale team, bestuur en alle medewerkers en betrokkenen in welke zin dan ook bij de Jongerenkerk Venlo.